

[Aksel Larsen.]

selv havde sit manuskript ved hånden og ikke rigtig kunne huske, hvad han havde sagt, viste det sig, at ingen af os gav den helt rigtige forklaring, men at forklaringen var noget helt fjerde, nemlig at det ærede medlem havde holdt en tale, hvori han havde forkyndt, at efter hans opfattelse havde kommunisterne bevidst organiseret sig som femtekolonne og burde behandles under hensyn hertil. Nu kan der ikke være tvivl om, hvad det ærede medlem mener med femtekolonne, selvom ganske vist femtekolonne egentlig er udtryk for en fascistisk formation. Det var ikke det, det ærede medlem mente. Når det ærede medlem kaldte os femtekolonne, mente han, at der skal skrives ind mod os som sådan. Men jeg gjorde mig skyldig i en fejltagelse derved, at jeg mente, at det ærede medlem direkte havde krævet indgriben ikke blot mod partiet og dets virksomhed i almindelighed, men også i særdeleshed, hvad den parlamentariske virksomhed angår. Jeg beder om undskyldning for min fejltagelse, men det skyldes den måde, „Nationaltidende“ havde opsat det ærede medlems tale på.

Jeg står her med et udklip af „Nationaltidende“ fra torsdag den 10. marts 1949. Overskriftens første linie er: „Ole Bjørn Kraft“. Næste overskrift: „Kommunisterne er nu en regulær 5. kolonne.“ Underrubrik: „De bør ikke længere have nogen parlamentarisk chance.“

Det er den overskrift, der har brændt sig ind i min bevidsthed. Når man siger: De bør ikke længere have o. s. v., vil man vel træffe foranstaltninger til at hindre dem i at få det. Det viser sig, at overskriften er i strid med det, der står nede i referatet. Jeg synes, at fejltagelsen er undskyldelig. For øvrigt vil jeg sige, at ingen kan være i tvivl om, at den dag det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft føler, at der er tilstrækkeligt gunstige konjunkturer til det, vil han ikke vige tilbage for at gøre det, han gjorde den 20. august 1941.

Så siger det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, at „Nationaltidende“s artikel af i går har været ubehagelig for kommunisterne. Nå, det er såmænd så meget sagt. Det har den ikke været. Men derfor er det alligevel nødvendigt at tage den frem til belysning af de metoder, der anvendes imod os, ikke mindst af det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft og Arbejdsgiverforeningens specielle organ i dagspressen. Det ærede medlem forsøgte at klare sig over for min påvisning af denne artikels urigtighed ved at sige, at

der er ingen, der tror på, hvad vi siger, for man kender jo kommunisterne fra udlandet. Ja, jeg beklager meget, men det er tilfældigvis Danmark, vi diskuterer, og „Nationaltidende“ er et blad, der har redaktion ovre ved Ved Stranden, og så kan det ikke nytte, at det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft giver sig til at tale om forholdene alle mulige andre steder. Det, det drejer sig om, er, hvorvidt det er sandt, hvad der stod i „Nationaltidende“ i går, eller om det ikke er sandt. Redaktøren af „Nationaltidende“ vidste, at det ikke var sandt, han vidste, at det var et fantasifoster. Det ærede medlem siger, at det kan vi let klare ved at anlægge sag. Jeg skal bekende, at det er ikke, fordi jeg har haft nogen overvældende stor respekt for det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft og hans evne til at bedømme en situation, men den er blevet mindre efter dette. Jeg vil gøre ham opmærksom på, at han har jurister i sin gruppe. Jeg anbefaler ham at søge manuduktion hos disse jurister, så vil han få at vide, at det er fuldkommen umuligt for os at anlægge sag mod „Nationaltidende“ i anledning af den artikel, der stod i bladet i går. Bortset fra det føler vi ganske vist ikke trang til det, for hvorfor i alverden skulle vi bestræbe os for at få dom og straf over redaktør Niels Jørgensen, hvis virksomhed har været af en sådan art, at den har gavnet os ganske betydeligt?

Men når det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft i den grad gør sig solidarisk med redaktør Niels Jørgensen og „Nationaltidende“, så lad os trække en anden artikel fra „Nationaltidende“ frem. Den stod i „Nationaltidende“ for søndag den 20. marts 1949 som en trespaltet forsideartikel:

„Første sabotage-brand efter befrielsen. Sprængstof fra besættelsestiden anvendes mod amerikansk olielager i Randers — 16 mennesker, der var i livsfare, mistede alle deres ejendele.“

Så kommer der en malende og dramatisk beskrivelse af den utvivlsomme sabotage, sat op på en måde, så ingen kan være i tvivl om, at det er kommunister, der har gjort det, og for at tvivlen skal blive bortryddet hos de sidste enfoldige sjæle, slutter man artiklen med et specielt afsnit med overskriften:

„Følg Italiens eksempel, siger Aksel Larsen.“

Underrubrik:

„Partiparole i hovedkvarteret.“

Jeg anmoder den højtærede formand om tilladelse til at oplæse dette ganske korte afsnit: